

SLOVENSKI NAROD

znaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 30 pett vrst a Din 2.-, do 100 vrst a Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3.-, večji inzerati pett vrst a Din 4.-. Popust po dogovoru, inzerati davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica šte. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR Strossmayerjeva 3b. — NOVO MESTO, Ljubljanska c. telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 26, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 288.
Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.851.

Izgredi v Zagrebu

Pri proslavi godu in rojstnega dne dr. Mačka je prišlo v Zagrebu do demonstracij, ki so se pretvorile v izgrede. Sedaj je zopet mir.

Zagreb, 23. julija, r. V soboto in nedeljo so v Zagrebu slavili god in rojstni dan dr. Vladka Mačka. Iz cele Hrvatske so mu prišle čestitice številne deputacije, nebroj plemenitih in brzojavnih čestitk pa je dobil iz cele države od svojih osebnih znancev in političnih prijateljev, zlasti iz vrst izvenparlamentarne opozicije. Pri tej priliki je prišlo v Zagrebu do velikih manifestacij, ki pa so se pretvorile na mnogih mestih v demonstracije. Zagreb je bil ves odtel v hrvatske zastave.

Demonstracije so se ponekod izrodile v izgrede, pri katerih je bilo v soboto, nedeljo in ponedeljek blizu 30 ljudi več ali manj hudo ranjenih. Razne od hujštev razgrete skupine so napadle tudi hiše, o katerih so domnevale, da v njih prebivajo politični nasprotniki dr. Mačka.

Najtežja incidenta sta se odigrala v ulici Kraljice Marije, kjer je streljal policijski agent Dušan Kolubija v silobranu ter težko ranil nekoga mladeniča Mutaka, in pa na Preradovićevem trgu. Tam sta se spopadli dve skupini zaradi zastav. Interventirala je

policija, ki je pretepajočo se maso razgnala. Ker se je umaknil del omladincev, ki so bili napadeni, v kavarno »Metropol«, so na njo navali demonstranti ter razbili šipe na oknih.

Izgredi so se nadaljevali tudi v pretekli noči. Tako je bil na llici ranjen tesarski pomočnik Ivan Hrzič. Tekom noči so pripeljali v bolnice še celo vrsto drugih ranjencev. Med njimi so hujše ranjeni Josip Lossek, Ivan Bobek in Ivan Detal.

Cepprav so odšli na svoje domove že skoro vsi podeželski gratulanti dr. Mačka ter so dobile zagrebške ulice danes že precej normalni izgled, so se izgredi tu in tam ponavljali tudi tekom današnjega dopoldneva.

Tako so davi napadli hrvatski omladinci manjšo skupino ljudi ter ranili tri osebe, ki so bile pripeljane v bolnico. Ponoči se je razvil velik pretep tudi Glavnem kolodvoru, kjer sta bila hudo ranjena dva jugoslovenska nacionalista, delavca Blaž Novak in Dušan Čutič.

Uradno poročilo

Beograd, 23. julija. Glede poročil v dnevnih o spopadih v Zagrebu dne 20, 21. in 22. t. m. se uradno sporoča tole:

V Zagrebu so bile 20. in 21. manifestacije prijateljev dr. Mačka v čast njegovega goda in rojstnega dne. Pri ti priliki je prišlo do incidentov med manifestanti in nemilimi nacionalisti. Pri teh so bili ranjeni in in so iskali zdravniške pomoči dne 20. t. m.:

Mutak Dragotin, mehanik, ranjen z revolverskim strelom v bok; Ignac Jutriša, delavec, lahko ranjen z revolverskim strelom v rano, ki se je slučajno nahajal v gneči; Jaketić Franjo, delavec-čelnik, ranjen z nožem na več mestih; poškodba je huda, vendar brez življenske nevarnosti; Erceg August, delavec, ranjen z nožem; rana je huda, toda brez življenske nevarnosti; Uplić Josip, delavec, lahko ranjen z nožem v bedro; Podpečan Josip, delavec, lahko ranjen s kamnom v glavo; Zidar Kalamić, mizar, ranjen s topim predmetom po glavi; poškodba je lahka.

Dne 21. so bili ranjeni: Franjo Joahim, li-

tograf, hudo ranjen z opeko po glavi, vendar brez življenske nevarnosti; Čipek Josip, delavec, ranjen po glavi s topim orodjem; poškodba je težka, pa brez življenske nevarnosti; Les Leopold, delavec, ranjen s topim orožjem po nogi, kost ima nalomljeno.

Dne 22. t. m. so iskali zdravniške pomoči: Radivoje Savo, delavec-čelnik, lahko ranjen s topim predmetom; v bolnici je bil oviat, nato pa izpuščen domov; Palić Dju-ro, natakar-čelnik, hudo poškodovan z nožem v pleča; Repović Kosta, delavec-čelnik, ranjen z nožem po vratu na več krajih, vendar brez življenske nevarnosti.

Netočne so vesti o demoliranju kavarne »Metropol« in hiše ranjenega čelnika Jagotića. Na obeh poslopih so demonstranti samo pobili šipe. Prav tako je netočno, da bi bil poškodovan Jagotić podlegel ranam.

Proti voditeljem in hujškim izgredov, kakor tudi proti osebam, ki so gori navedene osebe poškodovale, je uvedena preiskava. V Zagrebu vlada popoln red in mir.

Interpelacija v skupščini

Beograd, 23. julija. P. V zvezi z dogodki v Zagrebu je narodni poslanec Milivoje Stepanov naslovil na predsednika vlade naslednje nujno pisмено vprašanje, zahtevajoč odgovora na seji Narodne skupščine.

Ob priliki proslave rojstnega dne dr. Mačka v Zagrebu, dne 21. t. m. je demonstrirala šfanatizirana množica skoro tri in pol ure pred pravoslavno cerkvijo in v njeni bližini in to celo med službo božjo. Demonstranti so pljuvali na cerkev, demolirali imovino cerkvene občine in pravoslavno šolo v Bobičevi ulici ter poslopje, v katerem je nastanjen zagrebški metropolit. Kot sve-

čnik pravoslavne cerkve zagrebške metropolije vas prosim, gospod predsednik, da mi v smislu člena 71 poslovnega reda Narodne skupščine ustmeno odgovorite:

1. Kaj je vlada storila, da se izslede in kaznujejo krivci teh dogodkov, da se srbski pravoslavni cerkveni občini v Zagrebu povrne vsa povzročena škoda, in da dobi žaljeni verski čut pravoslavne prebivalstva primerno zadoščenje.

2. Kaj nameravate ukreniti, da se taki nemili dogodki enkrat za vselej onemogočijo.

Odgovor predsešnika vlade dr. Stojadinovića

Pred zaključnim glasovanjem o proračunu je povzel besedo ministarski predsednik dr. Stojadinović in med drugim odgovoril tudi na pripombe posameznih poslancev glede dogodkov v Zagrebu. Med drugim je dejal:

»Najtežji govorniki manjšine«, je med drugim rekel, »so bili danes spet na delu, da nas prepričajo o nečem, o čemer nas ne morejo prepričati. Za nje je politična in parlamentarna bitka izgubljena in najboljši dokaz za to je, da so morali danes za svojo borbo porabiti vesti, o katerih pravijo, da so jih dobili iz Zagreba. Ne poznam virov, ki jih imajo oni v Zagrebu, poznam pa svoje viro, ki so uradni in sveži, ter vesti, ki so prav tačas prispale iz Zagreba. Priprani bodite, da včeraj v Zagrebu razen nekaj razbitih oken ni bilo nobenega demoliranja lokalov in da ni bil ubit noben človek, sedaj pa vlada v Zagrebu popoln mir in red.

Vlada se zaveda odgovornosti, ki jo bo nosila pogumno ob vsaki priliki.

Kaj pravi Aca Stanojević

Zagreb, 23. julija. n. Poročevalec »Novosti« je imel včeraj daljši razgovor z voditeljem bivše radikalne stranke Aco Stanojevićem, ki se v Zagrebu zdravi. Aca Stanojević ga je sprejel na očesnem oddelku kirurške klinike ter mu med drugim izjavil:

»Tu je bilo včeraj zelo vroče. Dr. Botteri mi je prepustil svojo sobo, ki je mnogo bolj zračna. Na priporočilo zdravnika do slej nisem nikogar sprejel. V ste prvi. V Beogradu imamo sicer prav dobre zdravnike in okulistice, toda že lani sem sklenil, da se dam operirati v Beogradu. Ker pa nobenega zdravnika ni bilo doma, mi je moj osebni zdravnik priporočil, naj grem v Zagreb.

Na vprašanje, kaj misli o današnji situaciji, je dejal:

»Menim, da smo na dobri poti in bo mogoče nekaj doseči.« Z dr. Mačkom se Aca Stanojević ne bo sestal.

Ko ga je novinar opozoril, da je dr. Maček že odpotoval v Kupinec je odgovoril: »Dobro, čul sem, da se je mnogo slavilo. Lepe so take navade, toda običajno prinašajo kakšno iznenađenje.«

Nato se je informiral o zagrebškem tisku in ko mu je novinar dejal, da se listi bore s cenzuro, se je začudil: »Kaj še vedno cenzura? Kaj vam pa črtajo? Nazadnje bodo pa le popustili!«

Stanojević bo najbrže drevi odpotoval nazaj v Beograd.

Italija ukine zlato podlago

Rim, 23. julija. z. Uradni list je danes objavil dekret, s katerim se ukinja zakonito zlato kritje italijanskih bankovcev v obziru. Kritje je znašalo dosedaj 40 odstotkov. V svoji izjavi novinarjem je finančni minister utemeljil ta senzacionalni ukrep vlade s tem, da mora vlada plačati dolgeve in naročila v inozemstvu ter je morala v pomanjkanju razpoložljivih deviz seči po zlati podlagi Narodne banke. V finančnih krogih je izzval ta ukrep vlade veliko presenečenje, »keravno so s tem že delj časa računali, ker je bila lira že zelo labilna. Boje pa se, da bi to moglo dovesti do razvrednotenja lire, kar bi imalo katastrofalne posledice. V ostalem je vsa javnost prepričana, da rabi vlada zlato za plačilo vojnih naročil v zvezi s pripravami v vzhodni Afriki. Kakor znano, so iz istega razloga pred kratkim vzeli iz prometa tudi ves srebrni denar.

Zemljoradniki ustanove svoj klub

Beograd, 23. julija. p. Vodja bivših zemljoradnikov, ki so se pri petomajskih volitvah pridružili g. Jevtiću in so vse doslej ostali v njegovem klubu, Voja Lazić, je sklical za danes sestanek vseh zemljoradniških poslancev. Na tem sestanku bodo sklepali o ustanovitvi svojega lastnega kluba. Tako bo Jevtić izgubil svoj postopni okrog 15 poslancev in jih bo ostalo v njegovem klubu zelo malo.

Samomor gospe Hanau

Gospa Hanau, bivša ravnateljica finančnega lista »Gazette du France«, ki je igrala vodilno vlogo v mnogih finančnih skandalih Francije je v petek umrla v zaporu v Fresnes. Ker se je hotela že 14. t. m. zastrupiti z veronalom, je sodišče takoj odredilo obdukcijo njenega trupla, ki je pokazala, da se je jetnica zastrupila z močnim uspa-

valnim sredstvom, ki ga je zavzela že 14. t. m. Zdravniki so se sicer prizadevali obuditi jo, kar se jim pa ni posrečilo.

Marthe Hanau je bila zapletena v velike finančne skandale. Kot bistroumna in premetena žena si je pridobila s svojim možem Lazarjem Blochom že med vojno lepo premoženje. Leta 1920. se je ločila od moža in stopila na lastne noge. ločeni mož je pa ostal v njenih podjetjih kot šef reklame. Kupila je malončan list »Gazette du France« in začela patriotični boj za ohranitev franciske leta 1925. do 1926. Pri tem je zaslužila težke stotisočake. Spretno je znala izkoristiti tudi navdušenje za locarnsko mirovno politiko. Leta 1929. se je cenilo njeno premoženje do dobre polmijarde frankov. Na zahtevo nekaterih velikih bank ki jiti je neusmiljeno napadala v svojem listu je bila uvedena uradna preiskava njenih kupcij in z ločenim možem sta bila aretirana. Preiskava se je zelo zavlekla. Težak udarec ji je bil zaden soradni veržnici z afero Staviskoga. Pod pritiskom javnosti je prišlo do obravnave in gospe Hanau je bila z Blochom ved obsojena. Že takrat se je pa govorilo, da je bolehlma.

Prijet trgovec z dekleti

Berlin, 23. julija. AA. Po poročilu državne policije iz Oppelna so prijeli včeraj v Kreuzburgu v Gor. Sleziji Zida Maxa Blumenthala, starega 78 let. Trgoval je z ženskami. V njegovem stanovanju je policija našla pet deklet, med temi štiri mladoletne. Blumenthal jih je zlorabljal in trgoval z njimi. Blumenthal so izročili sodišču, dekleta pa poslali v koncentracijsko taborišče.

Volk sit in koza cela

Kako bodo pred Društvom narodov rešili italijansko-abetesinski spor

Pariz, 23. julija. r. Današnji listi objavljajo senzacionalna poročila, kako si angleška vlada zamišlja rešiti italijansko-abetesinskega spora, ne da bi pri tem trpelo na eni strani prijateljstvo z Italijo, na drugi strani pa ugled in prestiž Društva narodov. Izvedlo se bo stopanje po členu 15 pakta Društva narodov. Italija bo na to pristala. Razprava se bo tako zavlekla, da bo potekla v tem času predvideni trimesečni rok. Ker Društvo narodov ne bo sprejelo soglasnih sklepov, bosta dobili Italija in Abesinija v smislu točke 7. tega člena svobodne roke in se bosta smeli mirno vojskovati! Abesinija pa se bo med tem prožila možnost, da se dobro oboroži. Dokler ne izbruhnejo sovražnosti ji bo Anglija dovolila uvoz orožja in vojnega

materiala preko svojih kolonij, dobi bi pa tudi posojilo.

London, 23. julija. r. Z največjo napetostjo pričakuje vsa javnost objavo sklepov včerajšnje izredne seje ministrskega sveta, ki je bila posvečena izključno abesinskemu vprašanju. Sklepe vlade bo objavil lord Davies danes popoldne na seji lordske zbornice, kjer bodo govorili o zunanji politiki. Kakor zatrjujejo v vladinih krogih, se je angleška vlada odločila za to, da se postopa po načelih pakta Društva narodov in v smislu pariškega sporazuma. Zato bo prišel abesinski konflikt pred svet Društva narodov, ki bo najbrže dovolil poseben odbor z nalogo, da naglo prouči položaj in predlaga primerne ukrepe.

Milijarde za vojne priprave

Italija je izdala doslej za svoje vojne priprave v vzhodni Afriki že okrog tri milijarde

Rim, 23. julija. Listi poročajo, da je Italijanska vlada po uradnih podatkih izdala doslej za vojaške priprave v vzhodni Afriki 983 milijonov lir (skoro 3 milijarde dinarjev), čeprav se tudi letos proračunsko gospodarstvo zaključilo z znanim deficitom, ki dosega skoraj dve in pol milijardi lir (9 milijard dinarjev).

Tudi Abesinija izdaja vedno več denarja za svoje vojaške priprave. Po izjavah novega abesinskega poslanika v Londonu namerava njegova vlada najeti pri londonskih ali newyorških finančnih zavodih 2 milijona funtov posojila. Tega denarja pa ne namerava porabiti samo za obrambno vojno proti Italiji, marveč za boljšo organizacijo eks-

ploatiranja svojih bogatih rudnikov v severnih abesinskih deželah. Po zatrdilih poslanika so se Abesinci v zadnjem času dobro oborožili ne le s puškami in strojnimi, marveč tudi s tanki, gorskimi, poljskimi in celo protiletalskimi topovi.

Po poročilih iz Abesinije se kaže tudi med sicer plemensko in versko zelo heterogenim ljudstvom vedno večja solidarnost proti Italiji. Zadnje dni so se vršile v Addis Abebi in drugih večjih abesinskih mestih velike manifestacije, na katerih so skupno nastopali krščanski in muslimanski duhovniki, ki so po vrsti vzdružili narod k odločnemu solidarnemu odporu proti invaziji bele wske.

„Rumeni razbojniki“

Ogorčenje italijanskega tiska nad Japonsko, ki se vzema za Abesir — Tudi prijateljstvo do Anglije se je ohladilo

London, 23. julija. r. V italijanskih listih je kampanja proti Angliji nekoliko ponehala, toliko bolj pa so pričeli napadati Japonsko, ker jih je japonsko zunanje ministrstvo desavuiralo, ko so objavili napadno poročilo o izjavah japonskega poslanika Mussoliniju, po katerih naj bi se Japonska prav nič ne brigala za Abesince. »Messaggero« in »Giornale d'Italia« ostro napadata Japonce češ da v svojem barbarstvu slepo sovražijo belo raso in da skušajo ostarviti zvezo rumenih in črnih plemen na osnovi njihovih skupnih barbarskih kultur za borbo proti evropski civilizaciji.

Tudi milanski listi so polni ogorčenja proti japonskemu držanju v italijansko-abesinskem sporu. »Gazzetta del Popolo« pravi, da podpira angleško časopisje, ki pravi o sebi, da je neodvisno, »rumene razbojnike«. Japonska, ki strahuje s svojo knuto Korejo in Mandžurijo, se zdaj postavlja na stran Abesinije. To je tista Japonska, ki dviga zdaj voje

razbojniške roke tudi proti kitajskemu narodu, ki razpolaga brez dvoma z visoko civilizacijo. To japonsko zadržanje si list tolmachi predvsem iz plemenske in poslovne zavisti. List obrača nekaj besed tudi na Veliko Britanijo, ki zopet nastopa proti Italiji. Toda Italije, naglašajo list dalje, ni mogoče razorožiti, še manj pa ovirati s kritičnimi grožnjami.

»Stampa« pravi, da Italija ne more sprejeti naukov Japonske, ki se zdaj sklicuje na Kelloggov pakt in na ohranitev miru. Če je kdaj pravi list dalje, bila država, ki se ni ravnavala niti po eni splošni ali posamezni pogodbi, potem je to Japonska, ki krši vse človeške pravice in ki tlači milijone Kitajcev. List se vprašuje, ali bo Velika Britanija našla v Japonski tistega pravega zaveznika za sankcije Društva narodov, ki jih predlagajo neki angleški listi. Stara Evropa, pravi list na kraju, bo le s pomočjo Italije ohranila svoje prvenstvo in pridobitve belega rodu.

Proračun sprejet

Na sinočnji seji je Narodna skupščina definitivno odobrila predložene dvanajstine — Danes se sestane senat

Beograd, 23. julija. r. Po včerajšnji celodnevni seji je Narodna skupščina definitivno končala razpravo o proračunskih dvanajstinah ter v zaključnem glasovanju s 215 glasovi proti enemu odobrila vladni predlog.

Podrobna razprava se je na predlog poslancev vladne večine izvršila po skrajšanem postopku. Pri vsakem resornem proračunu sta govorila samo po dva govornika, eden iz opozicije, eden iz krogov vladne večine. Ker pa se je razprava kljub temu zavlekla, so se proti večeru sporazumeli ter so se vsi govorniki odrekli besedi.

Seje Narodne skupščine so do nadaljnjega odgojene. Vsekakor pa se bo Narodna skupščina sestala še v začetku meseca avgusta da izvoli poseben odbor, ki bo skupno s sličnim odborom senata proučil vladne predloge glede spremembe političnih zakonov.

Predlog dvanajstin in finančnega zakona, kakor ga je odobrila Narodna skupščina, je bil danes dostavljen senatu. Senat bo imel popoldne plenarno sejo, nakar bo takoj začel z delom senatni finančni odbor. Senatni finančni odbor bo v par dneh končal svoje delo, tako da se bo še

ta teden pričela proračunska razprava v senatu, za katero vlada v političnih krogih veliko zanimanje.

Danes popoldne bo imel sejo tudi klub senatorjev JNS. Na tej seji se bo klub na novo konstituiral in izvolil novo predsedstvo. Ob enem bodo razpravljali o proračunski razpravi v senatu in določili govornike.

Hitlerjevi gredo tudi Madžarom na živce

Badimpešt, 23. julija. d. »Pester Lloyd« je objavil uvodnik, v katerem napoveduje poslabšanje odnosov med Nemčijo in Madžarsko zaradi ojačanja pangermanske agitacije v nemških krajih na Madžarskem. Med madžarskimi Nemci se je pojavilo mnogo narodno socialističnih agitatorjev, ki narijo med ljudmi narodno socialistične ideje, zlasti pa jih ščuvajo proti židom in klerikalcem. List pravi, da to nikakor ne bo pripomoglo k tesnejšemu političnemu, gospodarskemu in kulturnemu sodelovanju med obema državama. Častna dolžnost narodno socialistične vlade je, da prepreči nadaljnje delovanje teh svojih tajnih agentov. Madžarska vlada pa mora izdati najstrožje odredbe proti tajni narodno socialistični propagandi, ki postaja od dne do dne nevarnejša.

„Ameriške“ ceste v Rožni dolini

Najbolje je pustiti ceste pri miru, da jih preraste trava, kakor jih je v Rožni dolini

Rožna dolina 23. julija.

Tudi s cestami smo lahko zadovoljni v Rožni dolini, že zato, ker niso nikdar razkopane kakor v mestu. Prejšnja leta so si, cer kanalizirali naše Ljubljansko novo mesto in so razkopali vse ceste, od tedaj pa imamo mir. Vozniki se nas izogibajo v reči je treba, da imajo prav tudi naši cestarji, ki se nočejo lotiti te kočljive zadeve.

Ceste v Rožni dolini so v resnici „ameriške“, že zato, ker leže pravokotno vsak sebi; namestu imen imajo številke, v eno smer liha, v drugo soda številka. Zasluznih mož nečemo častiti, da bi nosile ušesnice njihova rojstna imena. Tako tudi ne grešimo zoper čast mož z blatom in drugimi čestnimi nadlogami: Pa tudi občinski svetovalci ne delajo za občino iz čistihlepa. Čeprav bi v Rožni dolini ne mogli živeti brez lokalne politike, vendar nismo malenkostni in bi se morda tudi mestna občina lahko marsikaj naučila od nas. Očitajo nam sicer, da iz taktičnih razlogov nečemo posebno brskati po cestah, češ, saj bo tudi Rožna dolina kmalu priključena Ljubljani ter se bo morala le mestna občina pobrigati za vse. Mi na take očitke niti ne odgovarjamo, ker bi ne bilo oportuno. Marsičesa dolži ta ali oni miroljubne Rožnodolince in še celo našemu cestnemu valjarju so obesili na grbo že mnoge grehe, kakor da je odgovoren za stanje naših cest. Očitajo so mu celo, da „ozdravljamo“ vedno pred volitvami, sicer pa ga sploh ni na spregled. Vse to bi lahko zavrnili lakonično, da bi se naj od nas učili varčevati tudi v Ljubljani, kjer uganjate takšne nepopisne komedije s cestami, jih ne prestanjo prekopravati, nasipavati, sprameksirati, „biksate“ in umivate, končno pa še vseeno zabavljate nad njimi.

V Rožni dolini si res s tem ne delamo skrbi. Najbolje je, da pustiš ceste povsem na miru, da jih preraste trava. Potem jih ni

treba več posipavati, utrjevati, da o škropljenju sploh ne govorimo. V Rožni dolini rase na cestah posebna trava, ki je mnogo trpežnejša ter odpornejša od angleške. Bogovi so jo dali in nihče je ne more iztrebiti. Zato so naše ceste higijene. Prahu sploh ne poznamo in če ne dežuje, niti ni blata. Najbolje je pa, da nimamo prometa. Vendar ne smete misliti, da je na vseh naših cestah tako idilično. Nekaj cest je celo precej živahnih in jim ne more nihče očitati nič posebnega. Sicer niso sprameksirane, pač pa so dovolj gladke za lokalni promet. Kronika še ne beleži prometne nezgode na naših cestah zaradi slabih cest. Res je že včasih ta ali oni avtomobilist zasedel v Rožno dolino, ko je bil celo v posebnih ekstazi, ter ni vedel več naprej in ne nazaj. Zgodilo se je celo, da smo našli spečega avtomobilista pod zvrnjenim avtomobilom. Toda takšne stvari se dogajajo predvsem po naključju. Tako npr. ob priliki tiste prometne nezgode ni svetila luna, elektrike pa tedaj tudi tam še nismo trčili za cestno razsvetljavo. Ne smete tudi misliti, da v Rožni dolini ne posipavamo cest. Skoraj na sleherni cesti lahko odkriješ gramoz in tu in tam ga niti bujna trava ni mogla prerasti. Posipavanje cest v Rožni dolini pa ni tako enostavno, kakor v Ljubljani, kajti neskončnih cest vendar ne moremo posipavati v vsej dolžini. Neki je torej treba napraviti zapik. Včasih se to zgodi po naključju baš pred hišo tega ali onega lokalnega patrijota, ki se zaradi tega čuti smrtno užaljen. To so pa tudi najhujše posledice posipavanja naših cest. Kdor ni domač v Rožni dolini, seveda ne ve, zakaj je ta ali ona cesta posuta samo tam in samo do tja, česar pa mu tudi ni treba vedeti.

In da bi kdo res česa preveč ne zvedel, moramo končati pismo iz Rožne doline, kjer je vse rožnato in kjer cveto rožice celo na cestah.

Narodnoobrambni sestanek na Vrhniki

Udeležba je bila velika — Vzponbučne besede češkega novinarja

Ljubljana, 23. julija.

V nedeljo se je na Vrhniki pripeljala iz Ljubljane in drugih krajev lepo število gostov. Postaja je bila lepo okrašena na peronu pa je stala postrojena četa vrhniških gasilcev. Po toplem pozdravu gostov smo se v sprevidu podali pred Cankarjev spomenik kjer se je izvršila poklonitev. Udeležba je bila s strani domačega prebivalstva prav častna; navzore je bil tudi g. sreski načelnik Josip Znidaršič iz Ljubljane.

Udeležence je pozdravil narodni poslanec in predsednik občine g. mr. ph. Stanko Hočevar, ki se je s toplimi besedami spomnil naših bratov in sestr, ki ječe v sužnosti.

V imenu Jugoslovancev iz Trsta, Gorice in Istre se je g. dr. Lavo Cermelj, ki se je v imenu Emigrantske zveze zahvalil prirediteljem in udeležencem za razumevanje. G. Vekoslav Figar je recital Alberta Široka „Pesem primorskih emigrantov“. V milo bolgarsčini nas je pozdravil g. Eftimov, ki je podaril bratstvo Jugoslovancev in Bolgarov. Bil je deležen splošnega priznanja. Navdušenje se je še stopnjevalo, ko je nastopil znani žurnalista iz Brna g. dr. Rajmund Hrabčina in nas zagotovil, da so nam bratje Čehoslovaki vedno ob strani. Govoril je še g. dr. Jože Dekleva o delu drugih narodov za svoje manjšine in o potrebi poglobitve narodnoobrambene dela pri nas. Vse navzoče je poznal na intenzivno delo. G. Figar je recital še Draga Široka: Kako je bilo Tebi, Marjica, pri srcu takrat. Nato se je zahvalil v imenu Organizatorno-propagandnega oddelka Emigrantske zveze vsem, ki so pripomogli, da je sestanek tako lepo uspel. G. Pavletič je zaključil sestanek z željo, da se čimprej vsi sestanemo pri delu.

Gostje so se po povratku udeležili še gasilske prireditve na Vrhniki, nakar so se zadovoljni vrnili na svoje domove.

Fran Pavletič, v imenu domačih društev pa je pozdravil g. učitelja Slavka Vuk. Za društvo „Nanos“ iz Maribora je pozdravil g. Kete. Zelo izčrpen govor o prilikah, v katerih živijo naši bratje pod Italijo, je imel g. dr. Lavo Cermelj, ki se je v imenu Emigrantske zveze zahvalil prirediteljem in udeležencem za razumevanje. G. Vekoslav Figar je recital Alberta Široka „Pesem primorskih emigrantov“. V milo bolgarsčini nas je pozdravil g. Eftimov, ki je podaril bratstvo Jugoslovancev in Bolgarov. Bil je deležen splošnega priznanja. Navdušenje se je še stopnjevalo, ko je nastopil znani žurnalista iz Brna g. dr. Rajmund Hrabčina in nas zagotovil, da so nam bratje Čehoslovaki vedno ob strani. Govoril je še g. dr. Jože Dekleva o delu drugih narodov za svoje manjšine in o potrebi poglobitve narodnoobrambene dela pri nas. Vse navzoče je poznal na intenzivno delo. G. Figar je recital še Draga Široka: Kako je bilo Tebi, Marjica, pri srcu takrat. Nato se je zahvalil v imenu Organizatorno-propagandnega oddelka Emigrantske zveze vsem, ki so pripomogli, da je sestanek tako lepo uspel. G. Pavletič je zaključil sestanek z željo, da se čimprej vsi sestanemo pri delu.

Gostje so se po povratku udeležili še gasilske prireditve na Vrhniki, nakar so se zadovoljni vrnili na svoje domove.

Zadnje upanje.

Hudo zadolžen državni uradnik razmišlja: Za zadnji denar kupim srečko razredne loterije. Če zadenem, se bom lahko oženil, če pa ne zadenem, se bom moral oženiti.

Ljubljana ima senzacijo

Morski valk na velosejmu vzbuja med Ljubljančani splošno pozornost

Ljubljana, 23. julija.

Med rednim velosejem in jesensko razstavo smo dobili nepričakovano morskega valka, ki se je vlačil po bogzma katerah vodah, a zdaj privlači Ljubljančane, da trumoma hite na velosejski prostor, kjer leži na aparatu, kakor velik aeroplan. Nič ne de, če malo smrdi, ljudje se gnetejo okrog morske pošasti in tiče nosove čisto blizu.

— Paš, da ti ne odgrise glave! svari znanec znanca, ki sili preblizu žrela, oboroženega z velikimi, drobno nažaganimi gibljivimi zobmi in razprtega s kolom.

— Če apodleti kol, ham! — pa ostanet zunaj brez glave!

Večera popoldne je prihajalo na velosejem mnogo ljudi. Marsikdo se je zmotil od doma, hotel zaviti v gostino pa se je mimogrede spomnil na najnovejšo ljubljansko senzacijo ter jo mahnil raje pogledat, kak prav za prav je ta morski valk. Brez sapa je pristopil domov, pograbil še ženico in otroke ter jih poslal na velosejem.

Včera popoldne so se iz Trsta pripeljali štirje gospodje, ki so na vsak način hoteli od g. Dujmovića plet naših vrh ribičev. Mislili so pač, da bodo pri nas dobili izvozno dovoljenje za ubijanje morskega valka, če ga že niso dobili v savski banovini. Ponujali so g. Dujmoviću 50.000 Din in oblast, pa pravita, da ne gre, da bi kazali takega „kerla“ strmečemu svetu v blaženi deželi oranž. Italijani so se pogajali do poznega večera, in odšli

še na energično zatrdilo, da bo kupčije ne more priti.

Do večera si je večera ogledalo morško pošast okrog 2500 ljudi. Davi so prihajali posetniki že pred pol osmo uro. Kaldi petdeset se jih stalno gnete okrog njega. Čujejo se zanimive opazke. Nekdo ve povedati, da so našli pri rastelesenju v posasti, ki zdaj z mrtvimi očmi čmerno gleda v svet, poleg druge robe kar celo „anglo“ benzina.

— Ni vrag, da je potem tako hitro švigal iz kraja v kraj, „kanglas“ benzina že nekaj zeleže, meni podjeten šofer.

— Pa očega prašča je izbruhnil, ko so ga prvič skušali ujeti!

— Kje je le tega šavnil?! se čudijo ljudje okrog.

Je pač moral naenkrat izgubiti vsako veselje do življenja, ubogi prašček pripomni tretji, ko ga je potipal z zobmi.

Velosejska uprava je danes potočila na pomoč g. dr. Seliškarija s fiziološkega inštituta univerze, da da volku še potrebno injekcijo, s čimer se bo bolje ohranil. Vse kaže, da bomo morskega valka vendarle ohranili ljubljanskemu muzeju. Na pomoč bo prisloščila z znatno podporo tudi banaka uprava, dočim se bo nekaj potrebnega denarja nabralo še pri vstopnini. Kakor so ugotovili strokovnjaki, je bil ujeti morski volk star šele kakih 20 let. Ta vrsta morskih volkov, o katerem pravi Brehm, da je ena najnevarnejših doseže dolžino do 2 metrov. Prava označba zanj je Carcharodon rondeleti M. H. ali Walhaiform. Morska pošast bo v Ljubljani na ogled še nekaj dni.

Praznik avtomobilistov

Ljubljana, 23. julija.

Tudi letos praznujejo avtomobilisti svojega zaščitnika Sv. Kristofa in sicer v nedeljo 28. t. m. v Bohinju. Če se ne motimo, je letošnja „krsna slava“ že peta po vrsti — Vršič, Jezersko, Novo mesto, Laško in letos Bohinj, poletna rezidenca vzvišenega predsednika Avtomobilskega kluba Nj. Vis. kneza namestnika Pavla.

Svečana proslava bo ob 11. uri pri cerkvi Sv. Duha ob jezeru. Na zunanji steni cerkve proti jezeru je velika fresko slik, predstavljajoča simbolno Sv. Kristofa. Avtomobilisti in motociklisti se zbera še pred slavnostjo k skupnemu družabnemu pomenku v hotelu Zlatorog med 9. in pol 11. uro, kjer bo tudi zajtrk. Od Zlatoroga se odpelje skupno do Sv. Duha. Pri Zlatorogu naj bodo udeleženci najpozneje ob 10.30, ker ni izključeno, da bomo imeli pri slavnosti visok obisk.

Po slavnosti se zbere večina izletnikov obnem z vodstvom izleta poljubno pri kosilu na vrtu ali pa na verandi hotela Zlatorog.

Slovenski planinci v Bolgariji

Ljubljana, 23. julija.

V ponedeljek, dne 15. t. m. je odpotovala skupina 21 slovenskih turistov članov SPD v Bolgarijo na večje ture po bolgarskih gorah. Skupino vodijo podpredsednik SPD g. dr. Vrtičnik, izleta se udeležuje poleg šestih dam, 14 slovenskih turistov, med njimi znana starešina šolski nadzornik g. Stasny Ljudevit in g. Lasbacher. Izletniki so se ustavili en dan v Sofiji, potem pa prehodijo po lepota slovečo pokrajino Sedemte jezera v Rili planini in se povzpno na najvišji vrh Rile in Balkana (Musala 2925 m) Na Pirin planini naskočijo njen najvišji vrh El Tepe (2920 m). Nadaljnja pot jih bo vodila preko Plovdiva in Trnova v Varso, od koder poteti večja skupina Carigrad. Med drugim sta v družbi tudi znana slovenska plezalca ing. Avčin in Modec Vinko, ki bosta poskušala napraviti v bolgarskih gorah nekatere težje plezalne ture in se povzpeti čez doslej nepreplezane stene. Potovanje je proračunano na dva odnosa na tri tedne. Ta izlet predstavlja prvi večji pohod slovenskih turistov v bolgarske gore. Nadejamo se, da se bodo ob tej priliki poglobili prirerčni stiki in odnošaji med bolgarskimi in slovenskimi planinci.

Konjske dirke na Murskem polju

Znano Kolo

hačev in vozačev v Ljutomeru, ki ima za razvoj in sloves stare konjere na Murskem polju velike zasluge, slavi letos 60-letnico svojega obstoja. Zato pripravlja za 15. do 18. avgusta velike jubilejne konjske dirke. Delo Kola je dobilo najvišje priznanje s tem da je Njeg. Vis. knez namestnik Pavel zagotovil prevzeti pokroviteljstvo le redke prireditve. Program je obširen in poster. Za 15. 8. so predvidene naslednje dirke: 1. Enovprezna dirka za dvoletne konje na 1400 m. 2. Enovprezna heat-vožnja (dve zmagi v treh vožnjah) za 4-12 letne konje na 1600 m. 3. Enovprezna dirka za 3 letne konje na 2000 m. 4. Dvovprezna dirka za 3-12 letne konje (vozijo žene in dekleta rejcev) na 2400 m. — Dne 17. 8. bo v Ljutomeru premovanje konj, takrat se bo videl tu najlepši in najboljši plemenski material muroske konjereje. Dne 18. 8. je glavni dan proslave. Po sprejemu gostov pri jutranjih vlakih bo velika povorka na Cven, nato tam razstava premovanih konj, ob 12 uri skupen obed, nato uporabnostna preizkušnja amerikanekih kasačev v kmetiskem gospodarstvu in naslednje dirke:

1. Enovprezna dirka za 3-letne konje na 2200 m. 2. Jugoslovanski kasački derby na progi 3900 m. ki se bo vozil prvič na ljubomurskem dirkališču Nagrade 10.000, 3.500, 2000, 1500, 1000 in 200 Din. odgojitelju zmagovalca, ako je dotični zasebni gojitelj in jugoslovanski državljan. 3. Enovprezna dirka s plemenskimi kobilami vseh starosti vozijo kmetijski konjereji stari nad 55 let na 2000 m. 4. Jahalna dirka za konje amerikanke pasme na 1600 m. 5. Enovprezna dirka za 4-12 letne konje, ki so v meetingu vsaj enkrat dinkali, na 2400 m. 6. Dvovprezna dirka za 3-12 letne konje na 2800 m. Vse dirke so odprte za konje, vzgojene v Jugoslaviji. Konji kmetске rejce imajo puste. Proga je podaljšana in na novo urejena. Prijave do 8. 8. na blagajnika Fr. Žitka v Ljutomeru. Interesenti zvedo podrobnosti pri Kolu. Polovična voznina za 18. 8. je dovoljena.

Beležnica

KOLENDAR

Dances: Torek, 23. julija katoličani: Apolinar, Brana

DANASNJE PRIREDITVE

Kino Matica: Kleopatra

Kino Ideal: ... In to je glavno

Kino Dvor: Princeza Butterfly

Kino Šiška: Parada smeha

DEZUENE LEKARNE

Dances: Mr. Bakarič, Sv. Jakoba trg

9. Miklošičeva cesta 20. Gartner, Moste — Zaloška cesta.

Novo kopališče v Kamniku

Kamnik, 22. julija.

V nedeljo je bilo otvorenje novega kopališča. Brez vsakih ceremonij, brez oficijelnih govorcev in parad je šel mimo nas t pomembni dan, ki bi bil v zgodovini Kamnika lahko ostal zapisan z zlatimi črkami. Le razobesena državna trobojnica, lepo okrašen in moderniziran kopališčni izročeno svojem namenu. Staro in mlado, vse je pohitelo da si ogleda to lepo kopališče, ki smo ga tako dolgo pogrešali, zlasti ob hudih nalivih, ko postane voda v Nevljici blatna in mrzla. Na svoj račun so prišli številni zmrznjeni kopalci—letoviščarji, saj je imela voda v oblačnem vremenu 25 stopinj C, dalje športniki, ki so si lahko privoščili trening tudi ta dan, ko bi sicer radi hladne Nevljice morali počivati, kakor tudi gledalci, ki so imeli celodnevno zabavo ob humorističnih prizorih na drči.

Z otvoritvijo tega kopališča bo Kamnik brez dvoma znova oživel kot letovišče. Zletiti bi bilo samo malo več razumevanja od strani domačinov, ki se tako starokopitno in lahko rečemo prav po „purgarsko“ brnijo vsake nove naprave in uvidijo škodo, ki so si jo svojo pasivno rezistentno prizadejali, šele potem, ko je že prepozno. Za primer naj nam služi samo to, da bi lahko imeli v Kamniku gimnazijo, da bi stal na Malem gradu lahko hotel namestu razvalin, da tega ni, to so krive same naše trde buče, katerim svetilka v možganih samo geslo: »Le nič novega v Kamniku«. Če se bomo tega odvadili in bomo stremili v družbo, ki hoče iz Kamnika napraviti zopet ono mesto, kot je bilo pred vojno, podpirali, potem lahko tudi pričakujemo, da bo Kamniku v najkrajšem času sijajna lepša bodočnost.

SOKOL

— »Ljubljanski Sokol« naznanja svojemu članstvu, da se udeleži dne 4. avgusta korporativno za zastavo proslave 30 letnega obstoja bratskega društva v Zireh. — Prijave sprejema društvena pisarna v Narodnem domu vključno do 2. avgusta t.j. ikkrat s prijavo je vplačati Din 30.— za obed in vožnjo do Zirov in nazaj. — Člani izključno samo v svečanem kroju. Odbod bo predvidoma točno ob 6. uri izpred Narodnega doma, povratek iz Zirov ob 18. uri čez Rovte, Logatec in Vrhniko. Sestre in bratje! Izrabite to priliko in pohitite v to slikovito dolino, med naše žirovske brate. Zdravo! Uprava.

Borzna poročila.

INOZEMSKÉ BORZE

Curlh, 23. julija: Beograd 7.—, Pariz 20. 235, London 15.16, Newyork 305.625, Milan 25.225, Madrid 14.9375, Amsterdam 206.70, Berlin 122.95, Dunaj 58.40, Praga 12.69, Varšava 57.75, Bukarešta 2.50.

OPOZORILO ČLANOM OUZD.

Prosimo zavarovano članstvo, da pošilja morebitne pritožbe glede zdravstvene službe vedno najprej na najbližjo ekspozituro. Ekspozitura bo najhitreje ugotovila dejanski stan in odstranila zapreke in nesporazume, ki se pojavijo. Pritožbe, vlozene na okrožni urad ne morejo biti hitro rešene, ker mora urad šele potom ekspozituro ugotovljati, koliko so pritožbe upravičene. Opozorjamo pa vse člane, da urad priznava stroške za neuradno zdravniško samo res v nujnih in neodločljivih primerih, kjer bi čakanje na uradovogo zdravnika imelo slabe posledice za zdravstveno stanje zavarovancev. Urad priznava take stroške izključno le za prvo ordinacijo. Zato naj se bolniki vedno poslužujejo samo uradovih zdravnikov, če tudi so pritožbo vložili, ker bi moral urad vse druge stroške po zakonu odkloniti. O U Z D v Ljubljani.

— V kakšni epojini se zlato najprej raztopi?

— V zakonski.

MARIJ SKALAN

ROMAN Sida Silanova

»Bojim se, da bo vajin zakon le nova zabloda.«

»Zanj?«

»Tudi zate.«

»Le nikar... Zanesi se name. Že vem kako se take stvari vodijo, da ostane vse v najlepši formi.

Veš, prav v tem je morda vsa metnost »srečnega zakonskega življenja«. Martinc bo z menoj lahko popolnoma srečen.

»Zavidam ti za tvojo tako trdno vero. Jaz bi se bal.«

»In boš zaradi tega napravila morda največjo neumnost.«

»Na primer?«

»Da boš poročila moškega, ki bo tebe varal...«

»Na poroko zaenkrat še prav nič ne mislim in preden se poročim, bom vse temeljito preudarila.«

»In dr. Frangež? Ti ga vendar ljubiš, tudi če tega niti sebi še ne priznaš.«

»O tem res še nisem prepričana.«

»A na najboljši poti do popolnega prepričanja.«

»Kako sodiš ti?«

»O Frangeža?«

»O tež ljubezni, ako bi bila res ljubezna?«

»Čisto neoznosta. Meni je zdravnik

simpatičen, čeprav je malo preveč domišljav in vase zaljubljen. S takim ljudmi je križ, so težko vzgojiljivi.«

»Bi se ti poročila z njim?«

»Zakaj ne? Ako bi bila tako bogata kot si ti, skoraj gotovo.«

»In če ne bi bila bogata?«

»Najbrže ne. Le bogatstvo bi mi dajalo dovolj moči, da bi ga mogla oblikovati po svoje.«

Sida se je zamislila in ni odgovorila. Ko je bila zvečer sama v svoji sobi, zlek njena po postelji, dogo ni zaspala. Skušala je preizkusiti vsa svoja čustva in dognati, če je naklonjenost, ki jo čuti do dr. Frangeža zares že ljubezen, ali le neko površno, trenutno zanimanje. Rezultat tega raziskovanja je bila ugotovitev, da ji je zdravnik simpatičen in skoraj neobhodno potreben za življenje v sedanjih razmerah.

»Edino on mi dvori z vmem, in to mi laska. Kasjakov Branko? Zanima ga samo politika in gre mimo mene kakor da me ni. Pristav Petrovič? Jeguija, ki se priljuje tako neokusno in smuka okoli Jasne, dasi brez vsakega upanja. Živinozdravnik Soršak? Je do ušes zaljubljen v Jasno, ki ne mara dr. Frangeža samo zaradi tega, ker ji je izkazal

premalo pozornosti in ker se ne razumete z živinozdravnikom. Ne, nikogar ni v Hrušnici, ki bi mi mogel kakorkoli nadomestiti Frangežovo družbo. Zaradi tega mi je potreben...«

Toda tudi ta ugotovitev je še ni docela zadovoljila.

»Potreben? Kot družabnik — a! kot... Ne, nikakor! Tako poceni se Sida Silanova ne oddaja. Lahko se igra, ali več — ne. Vlekla ga bom dalje po svoji sledi. Zanimivo... Radovedna sem, kako bo sledil? Sama pa moram biti trdna in previdna. Te korenine ne smejo pogosti do dna.«

Ko sta zjutra sedeli pri zajutruku, je dejala Danica:

»Premislila sem. Frangeža ne ljubim.«

»Si o tem zares tako trdno prepričana?«

»Mislim.«

»Ni v tebi nobenih, vsaj rahlih, nagnjenj?«

»So, a ne boj se, biti znam močna. Ta nagnjenja niso tako globoka, da bi se mogla kar tako izpremeniti v ljubezen. Je pa prav, da si me na to opozorila in me napotila k globljemu premišljevanju. Da se to ni zgodilo, bi se bila lahko zapredla v mrežo še preden bi prav vedela kdaj.«

»Bodi previdna! Ako se pa lahko poigraš brez srčne krvi, ti tega ne odsvetujem. Kaj je lepšega kakor taka prijetna igra. Oživlja živce in budi misli, da ne otope. In možki so v svoji do-

mišljavosti največje tako zabavni, ha-ha-ha...«

»tem razgovoru se nekaj dni nista več resno doteknili tega vprašanja. Dr. Frangež se je še dalje oglašal pri Sidi ali pa jo nepričakovano prestregel na njenih izprehodih s prijatelji.«

Sida ga je sedaj opazovala z drugačnimi očmi kakor prej. Skoraj analizirala je vsako njegovo besedo, vsak pogled, vsako kretnjo. Hotela je doznati, ali jo zares ljubi ali ji ne dvori s posebnimi nameni. Vendar si dokončne sodbe ni mogla ustvariti. Včasih se ji je zdelo, da izvira vse njegovo početje iz neodoljivega, iskrenega hrepenjenja po njej, včasih pa, da je narejeno, neresnično.

Po nekem takem izprehodu, ko je bila Sida posebno skeptična, je dejala prijateljici:

»Sedaj sem trdno prepričana, da v vseh njegovih besedah ni trohice resnice. Vse je hlinjenje.«

Toda te besede je izpregovorila s tako trpko resignacijo, da je Danica osupnila in obstal. Opazovala jo je nekaj časa in dejala nato preizkušajoče:

»Te to boli?«

»Vseko žensko boli, če ji kdo nersramno laže; tudi če ga sama ne ljubi.«

Danica je bil ta odgovor le še večja potrditev, da Sidine simpatije jo zdravnik niso tako površne in nepomembne,

kakor bi jih rada naslikala in kakor je morda res celo sama prepričana, dejala pa ni ničesar. Pustila jo je, naj sama ugotovi svoj položaj.

Sidna sugerirana užaljenost je rasla med tem v trmo, ki jo je kazala tudi napram dr. Frangežu, ko je drugi dan zvečer prišel mimo in se ustavil pri dekletih, Maničnem ženinu in inženjerju Kolarčiču, ki sta se bila pravkar čisto nepričakovano pripeljala z avtomobilom iz Maribora. Govorila je ves čas s Kolarčičem; zdravnik skoraj ni pogledala in mu je tudi na vprašanja odgovarjala kratko in mrzlo. Doktor je dobro opazil to spremembo in skušal ugotoviti vzrok njenega postopanja. Ker seveda ni mogel najti drugega, ga je izobilkival v inženjerju Kolarčiču.

»Kdo je ta Kolarčič?« si je zastavil vprašanje. »Samo Martinčev prijatelj in njegov naključnostni spremljevalec? Čemu potem prihaja vedno z njim? Ne hodi zaradi Side?«

Opazoval je Sido in ugotovil, da se približuje inženjerju skoraj vsiljivo.

»Ga ljubi?« je pomislil, »Je med njima morda že trdnjša vez, in od prej? Kako da tega nisem že doslej opazil? Torej ni več prosta in je bilo vse tisto, kar mi je govorila, le prazno besedičenje zaradi zabave. Govorila... Saj mi ni nič govorila. Vse so bile le nepomembne besede, besedne igračkane. Moja vera v njeno zanimanje zame je bila... le domišljija...«

